

[Peter Nielsen.]

lig, idet den naturlige form må være, at man efterhånden kommer op på så store generelle personfradrag, at spørgsmålet om speciel lempelse for ældre skatteydere ikke mere er aktuelt. Det oprindelige forslag var derfor også tænkt som en overgang til denne mere naturlige ordning. Der har imidlertid fra forskellig side, invalideorganisationer m. fl., været udtrykt betænkelighed over, at man nu i en overgangsperiode skærpede adgangen til disse nedslagsregler, selv om en forøgelse af det generelle skattefri fradrag i den overvejende del af tilfældene ville give kompensation. Udvalget er derfor blevet enig med den højtærede finansminister om at bibeholde den nuværende ordning for det kommende skatteår. Det kan måske for visse skatteydere betyde, at skatten i det kommende år vil falde lidt for så at stige igen, men overgangen til en mere stabil form må altså vente til den kommende skattereform, og jeg anbefaler derfor også dette ændringsforslag, nr. 5.

De øvrige ændringsforslag er af teknisk karakter.

Den højtærede minister har endvidere givet udvalget forskellige tilsagn, således om en mere ensartet behandling af ansøgninger vedrørende skattelettelse for nyetablerede og om, at den såkaldte marginalskat ikke vil blive større, hvilket i første omgang muligvis vil betyde, at 30 pct. reglen forlænges. Det må vel også formindske lysten til at spekulere i forudbetalte skatter, da man ikke kan få både i pose og sæk.

Der er endvidere givet tilsagn om den såkaldte ungdomsskats bortfald, ligesom det vil blive overvejet, om man yderligere kan åbne adgang for enker til at blive beskattet af fremtidig indtægt ved at lade den gamle skatteberegning være gældende kvartalsvis i stedet for som nu halvårsvis.

Udvalget har ligesom tidligere ligningslovsudvalg været stillet over for en række ønsker om yderligere fradrag, men har på nuværende tidspunkt ikke ønsket at stille forslag herom. Man har jo kun haft få dage til at behandle lovforslaget i, og derfor har man måttet udskyde mange problemer til den kommende skattereform.

Der er måske grund til at sige mere generelt om den store lyst til fradrag, der er

hos de fleste skatteydere, at ligningsloven ikke bestemmer, hvor stor den samlede skattebyrde på befolkningen skal være; det bestemmes jo i andre love. Hvor ligningsloven derfor letter med fradrag, lægger den samtidig byrder over på de skatteydere, som ikke kan skyde sig ind under generelle fradragsregler. Man kunne efterhånden komme dertil, at man gennemsnitligt kunne halvere den skattepligtige indtægt med fradrag, hvilket blot ville betyde, at skattesatserne måtte hæves til det dobbelte. Det vil svare til den art forretninger, der først fordobler priserne på deres prisskilte og derefter averterer med, at alt sælges til halv pris.

Resultatet vil for så vidt her blive det samme, dog ikke for skatteberegningens vedkommende, idet vore fleste fradrag efterhånden er generelle for at forenkle ligningsmyndighedernes arbejde, men det kan medføre mange uligheder, der kun vil blive større, jo flere generelle fradrag man får.

Skulle man f. eks. give fradrag for de indtægter, hustruen har ved at være manden behjælpelig i hans erhverv, ville det efterhånden medføre, at de eneste hjem, der ikke fik fradrag, ville være dem, hvor man udelukkende skal leve af mandens lønindtægt, og det er som regel de hjem, der har den strammeste økonomi. Der er mange hjem af den art, hvor konen er udelukket fra at tage arbejde. Der er mange egne i landet, hvor kvindearbejde ikke kan fremskaffes i tilstrækkelig grad, og der er endvidere masser af grunde til, at husmoderen ikke kan være borte fra sit hjem. Man kunne selvfølgelig give også sådanne hjem et fradrag, men når alle får fradrag, bliver det i virkeligheden kun en fiktion. Dermed være ikke sagt, at der ikke endnu er problemer vedrørende sambeskatningen, selv om den nu mere proportionale skatteskala har løst problemet for adskillige.

Dette såvel som andre spørgsmål må imidlertid finde deres endelige løsning i en ny skattereform, hvor kildeskatten kan give den bedste og mest retfærdige beskatningsform. Der må vel efterhånden gives bedre oplysning om denne mere tidssvarende skatteform, idet der i store kredse hersker den misforståelse, at kildeskatten blot er en anden opkrævningsform. Det forelig-